

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Ve Zpravodaji Vás často informujeme o následcích islámského terorismu, jehož oběti jsou velice často křesťané. Nejinak je tomu i ve Zpravodaji, který máte v ruce. Hned v úvodním zprávě Gunnara Wiebalcka (CSI) z Pákistánu se dozvíte o následcích dalšího z nekonečné řady teroristických útoků. CSI pomáhá obětem velikonočního atentátu v Lahore. Od září 2001 byly ve světě ze strany muslimů spáchány desítky tisíc teroristických útoků. V některých oblastech jde až o genocidu náboženských menšin. Téma islámského terorismu, jedné z největších bolestí současnosti, proto dominovalo i setkání papeže Františka a vrchního imáma káhirské univerzity al-Azhar Ahmada Muhammada Al-Tajíba.

Univerzita al-Azhar je považována za nejvyšší duchovní autoritu sunnitského islámu, ale na rozdíl např. od katolické církve, která ji má v osobě Svatého otce, nemá al-Azhar ve skutečnosti konkrétní autoritu nad nikým. Pokud jde o vztah ke katolické církvi, Al-Tajíb přerušil dialog se Svatým stolcem poté, co Benedikt XVI. v roce 2011 v souvislosti s atentátem v Alexandrii požádal egyptskou vládu o větší ochranu křesťanů. V rozhovoru pro Vatikánský rozhlas imám Al-Tajíb řekl: „Islám nemá s terorismem nic společného, jde o špatné pochopení islámských textů.“ Prohlášení je to přinejmenším nepřesné. Násilné prvky jsou obsaženy jak v základních textech, tak i v příkladu života ideálního vzoru muslimů – Mohameda. I egyptský prezident Sísí, sám věřící muslim, vyzval opakovaně představitele al-Azhar k odstranění těch prvků islámu, které vedou k násilí a extrémismu, protože obraz muslimů skrze teroristické útoky je hrozný. Je pochopitelné, že se František a Al-Tajíb ve svém rozhovoru zaměřili především na terorismus. Je to momentálně nejviditelnější, nejnaléhavější a nejohroživější tvář islámu. A není dostatečně uklidňující, že islám má i nenásilnou tvář. Je zřejmé, že muslimové mají před sebou řadu reforem, které musí provést. Jen tak namátkou - al-Azhar neodmítá nadřazenost islámu nad jinými vírami, nezakazuje a neodmítá tresty za konverzi od islámu, nezakazuje polygamii, nepovoluje muslimkám sňatky s jinověrci, neodmítá tresty za „rouhání“ a homosexualitu. Ve všech těchto postojích je obsažen násilný potenciál. Uplatňování práva šaría, jehož některá ustanovení jsou v přímém rozporu s přirozenými lidskými právy, stojí za současnou tristní situací islámského světa. Je tedy v zájmu především muslimů toto všechno změnit, aby obyvatelstvo islámských zemí nemuselo masově utíkat. Křesťané jsou diskriminováni ve všech zemích s muslimskou většinou. Nejen proto je nutná a správná podpora reformních snah v islámu. Tyto snahy by také neměly být ochromeny postojem kulturních relativistů, kteří tvrdí, že všechny kultury jsou stejně hodnotné. To je velice nenamýšlený a kritický názor. Má jen jednu chybu – není to pravda a ve svém důsledku relativismus se svou přílišnou tolerancí netolerance kryje násilníky a podkopává snahy umírněných a reformních muslimů.

V rozhovoru s Johnem Eibnerem (CSI) se dočtete o situaci ve válečné Sýrii a dopadu sankcí uvalených na Asadův režim.

CSI osvobodila v minulých dnech dalších 400 otroků ze severního Súdánu. Přinášíme Vám příběh osvobozené otrokyně. Odbočkou z muslimského světa je pak zpráva o diskriminaci menšin v Indii. Chtěla bych poděkovat za Váš zájem, za Vaše modlitby a dary a chtěla bych Vám popřát krásné léto na cestách po bezpečnějších a spořádanějších zemích, než o kterých většinou píšeme. Také v Čechách nebo na Slovensku můžete strávit dovolenou, která Vám přinese občerstvení na těle i na duchu (např. na Akademických týdnech v Novém Městě nad Metují – www.akademicketydny.cz).

Ing. Monika Kahancová

Foto na titulní straně: Demonstrace za práva menšin v Indii

Kontaktní údaje na zastoupení CSI na Slovensku: - Ing. Miroslav Peterec,

Liptovská Štiavnica, tel: 0910 555 984, email: mpeterec@gmail.com

Č. účtu CSI Slovensko: Prima banka 837 035 3002/5600 IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Mezi utrpením a nadějí - lidé, kteří přežili bombový útok o velikonoční neděli se pokoušejí o návrat do života. Za lékařskou a materiální pomoc přátel z CSI jsou velmi vděční.

Počátkem května navštívil pákistánský farář Latif Švýcarsko a na svých přednáškách referoval o situaci křesťanů v Pákistánu. Krátce po návratu do vlasti odcestoval do Lahore, aby se na místě věnoval obětem ničivého útoku. 27. března 2016 bylo totiž v tomto milionovém městě při útoku sebevražedného muslima zabito více než 70 lidí, mezi nimi mnoho dětí. Více než 350 lidí bylo zraněno. „Jen stěží můžeme pochopit, proč je náš lid tak těžce zkoušen?“, píše Latif: „Mohu potvrdit, že soucítí a pomoc přátel z CSI oběti hluboce dojala.“

Operace oka

Například 28 letá Saima Shahzad přežila útok se zraněním levého oka. „Děkujeme Bohu, že Saima díky operaci financované CSI nepřijde o oko“, píše farář Latif 19. Května a dodává: „Bude se moci opět dívat na svět oběma očima.“ Huře dopadl její bratr, který po atentátu vykrvácel.

Dlouhodobá pomoc a péče

Dalšími postiženými jsou například Methab Masih, jeho žena Anela a tři děti Rabeca, Suleman a Yarmiah. Také tuto rodinu podporuje CSI. Zatímco matka a tři děti jsou již v pořádku, stav jejich otce Methaba vyžaduje alespoň do doby, než se jeho stav stabilizuje, intenzivní péči. Těžké zranění

hlavy mu způsobila kovová střepina. Stále ještě nerozezná ani svoje děti a nemůže pohybovat rukama ani nohama. Bude pravděpodobně odkázán na dlouhodobou péči.

V kritickém stavu je i 17letý Ifran Patras, jehož 14letý bratr Sharoon přišel o život. Ifran leží v

nemocnici v Lahore a musí být co nejdříve operován kvůli infekci střev. Jeho rodina nemůže hradit ani postel v nemocnici a je odkázána na pomoc CSI, bez které by už Ifran nežil. CSI uhradila náklady na pobyt v nemocnici a operaci za 3000 USD.

Padnou kostely za obět' stavbě podzemní dráhy?

Sotva byly oběti hrůzného útoku o velikonoční neděli pochovány, zažili křesťané ve městě další smutnou zprávu. Podle rozhodnutí vlády provincie Pandžáb stojí čtyři historické kostely v cestě plánované podzemní dráze. 3. května se shromáždily stovky křesťanů před budovou vrchního soudu v Lahore. Křesťané, kteří se tak postavili velkému nebezpečí, protestovali proti hrozbě zbourání kostelů. Úřady v Lahore reagovaly prohlášením, že všechny čtyři kostely budou zachovány a nebudou stavbou podzemní dráhy dotčeny. Bude ale třeba část pozemků

náležících ke kostelům uvolnit pro dopravu a uskladnění stavebního materiálu. Přesto zůstávají věřící v Lahore ostražiti, protože úřadům nedůvěřují.

CSI pomohla Anwarovi na nohy

Před rokem přišel Anwar při jedné protestní akci za práva křesťanů o nohu - přejelo mu ji auto. Mnoho měsíců potom živořil na jednom hřbitově. Přál si opět otevřít své ševcovství a tak prosil Boha, aby mohl opět stát na obou nohách. Jeho prosba byla vyslyšena. CSI mu pořídila kvalitní protézu a tak může opět stát na obou nohách a být soběstačný.

Gunnar Wiebalck, CSI

Na obr. Anwar stojí opět na obou nohách

Sýrie - Zničení kostelů je pro Islámský stát prvořadé

Rozhovor s Johnem Eibnerem

Dr. John Eibner – manažer blízkovýchodního projektu CSI - se nedávno vrátil z desetidenní cesty do zřídka navštěvovaných míst ve válečné Sýrii. Po návratu ze Sýrie poskytl médiím tento rozhovor:

Na začátku vašeho desetidenního pobytu v Sýrii, jste se pohyboval na severovýchodním území ovládaném Kurdy. Navštívil jste křesťanské vesnice které byly dobyty a obsazeny Islámským státem. Proč jste jel tam?

John Eibner: Chtěl jsem mít jasnou představu o situaci v asyrských křesťanských vesnicích v údolí řeky Chábúr. V loňském roce si Islámský stát mnohé z nich podmanil. Později PKK a Kurdské milice (YPG) Islámský stát vyhnaly. Dnes jsou mnohé z těchto vesnic

pouhými místy duchů. Islámský stát zničil mnoho kostelů. Zničení kostelů je obvykle jedním z vrcholů působení Islámského státu, je to prioritou po dobytí města nebo vesnice

Měl jste možnost mluvit s vesničaný?

JE: Ano, ale mnoho asyrských křesťanů zde nezůstalo. Po odchodu Islámského státu se jich vrátilo jen pár. Vrátili se někteří farmáři, kteří žili vysídlení v jiných městech. Obávám se, že to může být konec Asyrských křesťanů v údolí Chábúr. Před 100 lety předci těchto křesťanů přežili genocidu v Turecku. Tehdy hledali a nacházeli útočiště v Sýrii. V současnosti tato křesťanská komunita znovu čelí náboženské čistce.

Kdo se stará o vaši bezpečnost?

JE: Doprovázeli mě členové křesťanské milice (Suturo) které se spojily s Kurdskými milicemi (YPG). Tato domobrana by neměla být zaměňována s křesťanskými milicemi Sootoro, které svůj boj koordinují se syrskou

armádou. V hlavním městě guvernérátu Hasaka jsme se dostali do přestřelky mezi kurdskými milicemi YPG a syrskou armádou. Ukryli jsme se v kostele a čekali jsme čtyři hodiny, dokud střelba a výbuchy neustaly.

Navštívil jste také západní Sýrii. Do Středomořského přístavu Tartús jste přijeli 23 května jen několik hodin po koordinovaných sebevražedných útocích (exploze zabily v oblasti 150 lidí). Co jste viděl v Tartúsu?

JE: V nemocnici jsem mluvil s oběťmi útoků. Atentátníci zaútočili na městském autobusovém terminálu. První nastražená bomba explodovala v autě. Potom sebevražední atentátníci předstírali, že pomáhají zraněným, na pomoc přišli další lidé a v ten okamžik se džihádisté odpálili. Atentát podle stejného scénáře spáchali v tutéž dobu nedaleko na severu ve městě Džabla. K atentátům se přihlásil Islámský stát. Jejich cílem bylo destabilizovat region vyvoláním krevní msty ze strany domorodého obyvatelstva, kteří se řadí k šíitské sektě Alawitů. Ta by byla namířená proti Sunnitům. V oblasti žije mnoho Sunnitů, kteří během války museli opustit své domovy a zde našli útočiště. Tuto část Sýrie kontroluje od začátku války vláda a obě komunity spolu dosud žily v míru.

Byla se nemocnice schopna vyrovnat s touto nouzovou situací?

JE: Lékař, který mě doprovázel, mě ujistil, že měli dostatek zdravotnického personálu, léků a operačních sálů a situaci zvládli. Co se týká léků a zdravotnických potřeb jsou zde jiné problémy.

Například?

JE: Navštívil jsem mladou ženu v Damašku, jejíž život závisí na denní dávce speciálního léku (ze západních farmaceutických firem). Ženě transplantovali ledvinu. Válka vedla k drastické devalvaci syrské měny. V současnosti už její rodiče nevydělávají dost peněz, aby dceři mohli koupit život zachraňující lék. Jejich celkový měsíční příjem je okolo 65 \$ zatímco lék stojí 80 \$. To může být pro jejich dceru fatální. Už museli koupit ledvinu od

zoufalého dárce. V této katastrofální situaci ledvinu můžete koupit poměrně levně. Toto je jeden z následků západních ekonomických sankcí proti syrskému státu

Sankce vyvolal syrský režim, který vojensky zničil zemi a je tedy odpovědný za tuto krizi.

JE: Odpovědnost za dopad ekonomických sankcí nesou také ti, kdo je uvalili. Nejvíce trpí civilní obyvatelstvo. Studie o vlivu sankcí proti režimu Saddáma Husajna v Iráku tuto skutečnost potvrzuje. Americká a evropská veřejnost by si měla uvědomit, že vlády se sankcemi podílí na zabíjení nevinných lidí, zejména těch nejzranitelnějších obyvatel. Ekonomické sankce jsou také mocnou hnací silou, která uvádí do pohybu destabilizující migrační vlnu mífící do Evropy a sousedních zemí.

V posledních měsících se Islámský stát stáhl z některých oblastí. Jak oslabená je tato armáda teroru?

JE: Těžko soudit. Některé ústupy mohou být jen taktickým manévrem. Ale myslím, že je prospěšnější hovořit o radikálním sunnitském islámu (namísto pouze mnoha okázalých institucionálních projevů). Problém netolerantního sunnitského islamismu zůstane, a to i v případě, že Islámský stát porazíme. Když už mluvíme o Islámském státě na ústupu, byl jsem například v městečku Sadad, jihovýchodně od města Homs. Tam se poprvé podařilo koalici syrské armády, Hizballáhu a Syrské sociálně nacionalistické straně (SSNS) zastavit útok Islámského státu v Sýrii

bez letecké podpory.

Syrská sociálně nacionalistická strana (SSNP) byla založena v roce 1932 v Bejrútu. Strana vznikla pod intelektuálním vlivem evropského fašismu. Jakou roli má dnes?

JE: Syrská sociálně nacionalistická strana (SSNS) je sekulární nacionalistická strana. Straně bylo dovoleno znovu působit od roku 2005. SSNS byla zakázána po celá desetiletí, kdy v zemi vládla strana Baas. Syrská sociálně nacionalistická strana je brána jako loajální opozice vůči vládě v Damašku. Strana spolupracuje se syrskou armádou s cílem zabránit silám radikálního islámu uchopit moc. Vzhledem k tomu, že vláda potřebuje vojáky, musí se spoléhat také na bojovníky ze SSNS. V některých místech, například ve starém centru Homsu, SSNS zodpovídá za pořádek a administrativu. Ozbrojené složky této strany také pomáhají zajistit bezpečnost

v Karjatajnu, který se nedávno dostal z područí Islámského státu. V případě, že současný mírový proces někdy v Sýrii dosáhne cíle, mohla by SSNS hrát důležitou roli při politických změnách. Strana je populární mezi sekulární smýšlejícími Syřany a má jejich podporu.

EU – Sýrie – Evropská rada prodloužila sankce

Rada Evropské unie 27.5.2016 prodloužila o další rok platnost sankcí „vůči syrskému režimu a jeho stoupencům“. Embargo uvalené Evropskou unií „za násilné represe vůči civilnímu obyvatelstvu v Sýrii“ se, podle tiskového prohlášení, „vztahuje na více než 200 osob a 70 subjektů, kterých se týká zákaz cestování a zmrazení majetku“.

Uvedeným rozhodnutím se také do 1. června 2017 prodloužila platnost stávajících sankcí včetně „ropného embarga, omezení určitých investic, zmrazení majetku syrské centrální banky v EU, omezení vývozu zařízení a technologií, které by mohly být použity k vnitřním represím, jakož i zařízení a technologií pro monitorování nebo odposlechy internetové či telefonní komunikace“.

V samém závěru tiskového prohlášení Rady Evropské unie se dovídáme, že „rozhodnutí bylo přijato písemným postupem“. Osudy milionů syrských občanů tak evropským politikům nestojí ani za diskusí či videokonferencí – zpečetí je pouhý fax nebo mail. Sankce přitom nejtěživěji dopadají „na syrský národ, civilisty a chudé lidi, nikoli na

vládu,” vysvětluje arcibiskup **Boutros Marayati**, který vede arménsko-katolickou arcidieci v Aleppu. „Ozbrojené skupiny na území Sýrie jsou navíc dostatečně zásobovány a naopak používají technologicky stále sofistikovanější zbraně“, dodává. Arcibiskup Marayati byl jedním ze signatářů petice, která požadovala ukončení nespravedlivého embarga. „Víme, že nás nikdo neposlouchá“, komentuje nyní pro agenturu Fides (30.5.2016), „a lidé nadále trpí a umírají“.

Boutros Marayati

V neděli byl v Aleppu ostřelován hospic arménské katolické církve – zemřela jedna ošetřovatelka a 45 starých lidí muselo

být přeneseno do suterénu arménské pravoslavné farnosti. Jak vysvětlil aleppský arcibiskup, nynější dělostřelecká palba je mnohem silnější než dřívější granátové útoky. „Je zřejmé, že si tu někdo nepřeje konec války. Prosíme všechny o modlitbu, aby nám Pán udělil milost pokoje“, uzavírá Boutros Marayati.

Jak v neděli vyhlásil papež František před modlitbou Anděl Páně, ve středu – na Mezinárodní den dětí – se syrská křesťanská společenství různých obřadů spojí v modlitbě za mír. Protagonisty modlitby budou právě nejmenší věřící. Za patrona iniciativy, která probíhá pod záštitou Papežské nadace Kirche in Not, bylo zvoleno Pražské Jezulátko. Syrští katolíci a pravoslavní patriarchové ke středeční modlitbě vydali zvláštní list, ve kterém píší: „Syrské děti už více než pět let zraňuje a vraždí krutá válka. Modlíme se k Ježíši Kristu, který jako maličké dítě drží svět ve své dlani, aby požehnal syrským dětem. Vyzýváme Ježíše Krista, který jako jediný může přinést pokoj: „Chraň a zachraň děti v této zemi! Naslouchej dnes našim modlitbám! Už déle neváhej a daruj pokoj naší zemi! Pohleď na slzy dětí, osuš slzy matek, utiš bolestné volání“, stojí v listě syrských biskupů a patriarchů, za které mluví chaldejský biskup Aleppa a předseda národní Charity, **mons. Antoine Audo**:

„Ukazuje se tu, že křesťané jsou v Sýrii stále přítomni a zapustili v ní hluboké kořeny. Využívají proto každou příležitost, aby hájili svou přítomnost i budoucnost. Domnívám se, že děti stojí v jádru syrského dramatu, protože tu jde o budoucnost křesťanství v rámci všech syrských církví. Společná eumenická modlitba má velký význam pro nás i všeobecnou církev.“

Syrské děti také pozvaly své vrstevníky z celého světa, aby se do modlitby zapojili...

„Myslím, že dítě je ve společnosti nejslabším člověkem – na děti dopadá násilí, kterému se nemohou ubránit. V tomto smyslu náš Pán vidí v dětech cestu do Božího království – je to cesta pokory, která se dotazuje mocných tohoto světa. Dítě může vznášet apel

na mír a smíření.“

mons. Antoine Audo

Jak dnes žijí syrské děti?

„Děti v Sýrii velmi trpí. Více než dva miliony dětí nemůže chodit do školy. Vídám je v aleppských ulicích, jak chodí bosi a bez chleba, bez možnosti důstojného života. Děti se mnoha různými způsoby využívá, abychom druhého ponížili nebo abychom vydělali peníze...“

V dětech se však zároveň skrývá naděje, touha po budoucnosti v míru...

„Ano, také lidé, kteří myslí jen na moc a peníze, si všímají dětí, protože každý z nás byl jednou malý. Každý z nás si nese v srdci dětství, které je hlubokým štěstím. V tomto ohledu nás dítě staví před závažné duchovně-antropologické téma. Doufejme, že nám s ním pomůže Svatý otec, protože papež věnuje pozornost nejslabším a nejprostším oblastem lidského bytí.“

Říká chaldejský biskup Aleppa, mons. Antoine Audo.

RV Jana Gruberová

*Syrští uprchlíci v Aténách
FOTO: John Kolesidis, Reuters*

Prezident Assad přijal syrsko-katolický episkopát v čele s patriarchou

Sýrie. Prezident Bašár Asad zamýšlí reviovat ústavu Syrské arabské republiky, ze které by do budoucna měly zmizet odkazy na islámské právo šaría jako základního zdroje legislativy, stejně jako každá zákonná zmínka, využitelná k diskriminaci náboženských menšin. Se svým projektem se prezident

svěřil delegaci syrsko-katolické církve, kterou přijal minulý týden v Damašku. O téměř dvouhodinovém setkání syrsko-katolického patriarchy Ignáce Yusifa III. a šesti biskupů s hlavou státu (foto) informuje agentura Fides (17.6.2016).

Na obr. patriarcha Ignác Youssef III.

Prezident Asad seznámil své hosty s úmyslem vyjmout z nové syrské ústavy, která byla schválena při lidovém referendu 27. února 2012 a je plně laická, také nařízení, že hlava syrské republiky má být muslimského vyznání. Zároveň vyslovil přesvědčení, že konflikt v Aleppu, který opět propukl v plné síle, bude brzy vyřešen, pokud se armády rozmístěné v okolí města podaří zablokovat zásobování antagonistických, převážně islamistických skupin. Nebude se tak bojovat v aleppských čtvrtích, čímž se zabrání dalšímu utrpení civilního obyvatelstva, zdůraznil syrský prezident.

Podle arcibiskupa severosyrské Hasaky, mons. Jacquese Behnana Hinda, přítomného na schůzce, Bašár Asad poukázal na mezinárodní, a nikoli národní rozměr syrské války. Jak řekl, mnozí teď slovy hlásají, že chtějí bojovat proti tzv. Islámskému státu, avšak stále jasně rozlišují mezi tímto uskupením a dalšími džihadistickými skupinami typu Jabat al Nusra. Při setkání se mluvilo také o možném dělení Sýrie na etnicko-sektářském základě – tedy o vytvoření nezávislého kurdského a islámského státu, což prezident Asad zásadně odmítá.

Při setkání syrsko-katolických biskupů s nejvyšším syrským státníkem nebyla řeč o papeži Františkovi ani Svatém stolci. Prezident Asad nicméně své hosty přímo vyzval, aby posílili kontakty s ruskou pravoslavnou církví a sdíleli s ní soudy a iniciativy související s tragickou blízkovýchodní situací, uzavírá agentura Fides. Zdroj: RV

Sudán/Jižní Sudán - 22 let otroctví a ponižování

Dvě pětiny svého života protrpěla 55letá Alieny Dut Uguom v otroctví a ponižování spojeném se zneužíváním. Ještě hůře než otrokář se k Alieny chovaly jeho děti. Ty ji těžce postřelily. Od 27. ledna 2016 je Alieny na svobodě.

Až do roku 1994 jsem žila šťastně se svými rodiči na jihu Sudánu. Vzpomínám si ještě, jak jsem jednoho zcela obyčejného dne

byla s rodiči doma a těšila se z toho. Náhle se objevili arabští jezdcí a obklíčili vesnici. Měla jsem hrozný strach a snažila se s našimi kozami utéct do lesa. Ale jeden arabský bojovník mě viděl, chytil mne i s kozami a odvedl mě. Musela jsem ho následovat.

Brutální zacházení s odvečenými

Byla jsem s dalšími Dinky (příslušníci kmeny) odvečena z naší vesnice. Museli jsme

rychle jít, zatímco arabští únosci jeli na koních. Byli mimořádně krutí a neměli žádné slitování. Jeden z unesených mužů byl velmi unavený a sotva se držel na nohou. Před našima očima ho bestiálně popravili. Arabové nás varovali, že se nám povede podobně, pokud nepůjdeme rychle. Vydrancovali také mnohé statky a odvedli i kozy a krávy.

Deset dní jsme šli pěšky, než jsme přišli do severního Súdánu. Bylo to deset dní napětí, ve kterých jsem si nemohla dovolit dát najevo své vyčerpání. K jídlu jsme dostávali jen zbytky po únoscích. Na konci pochodu mě prodali do otroctví muži jménem Hessein Ali. Měl čtyři ženy a mnoho dětí.

Utrpení od rodiny

Celých 22 roků jsem byla otrokyní. Denně jsem musela uklízet dům, nosit vodu z rybníka a ještě se starat o kozy. Jednou, když jsem si na chvíli oddechla, udeřil mě otrokář holí a křičel na mě: „*Ty negře, otrokyně, musíš pro nás pracovat!*“ Žít jsem musela jako muslimka - postit se o ramadán.

Jednou jsem byla s mladšími dětmi sama. Přišli dva starší chlapci, shlíželi na mě a říkali: „*Ty stará otrokyně, chceme s tebou mít sex.*“ Zkoušela jsem jim vysvětlit, že jsem stará žena, stejně jako jejich matka a proto se mnou nemohou dělat nic takového. Rozzlobili se, svázali mě, přinesli pušku a střelili mě do nohy a ruky. Byla jsem těžce postřelená a můj levý palec byl roztržený. Přes škaradé poranění mi nedal otrokář žádný čas na uzdravení. I s poraněným palcem a postřelenou nohou jsem musela dřít.

Arabský zachránce

Po dvaceti strastiplných letech jsem se ani neodvážila snít, že by se můj život mohl

Alieny je vděčná CSI za vysvobození a startovací pomoc

obrátit k lepšímu. Letos koncem ledna jsem se dověděla, že se v okolí bude pohybovat osvoboditel otroků, Oman. Při první možné příležitosti jsem utekla k němu a prosila ho, aby mě vzal do Jižního Súdánu. Oman souhlasil a vzal mě spolu s dalšími otroky do výchozího shromaždiště.

Jsem tak vděčná, že mohu žít jako svobodný člověk ve své vlasti. Současně ale vím, že v Súdánu žije ještě mnoho zotročených Dinků. Modlím se a doufám, že budou všichni osvobozeni.

Zdroj: CSI

Indie – Ohrožování menšin musí být především vnímáno společností

Násilí a diskriminace náboženských menšin je v Indii realitou. Přesto je odpovědnými činiteli mlčky přehlíženo a před indickou veřejností zamlčováno. CSI pomáhá obětem dosáhnout spravedlnosti.

Počátkem letošního roku zveřejnila komise USCRF pro náboženskou svobodu zprávu, kterou obdržel prezident, ministerstvo zahraničí a kongres. Již roky komise ale i ochránci lidských práv kritizují skutečnost, že v Indii jsou práva náboženských menšin často porušována ohrožováním, obtěžováním a násilnými činy ze strany hinduistických nacionalistů. Situace obětí je o to těžší, že policie a soudy jsou předpojaté a pasivní. Typický je případ Jogindera

Golda (30) ze spolkového státu Uttar Pradesh. Joginder byl 9. dubna hindu-fanatiky krutě mučen, protože se stal křesťanem. Útočníci jej pověsili hlavou dolů na větev a hodiny jej tloukli. V domnění, že je mrtvý jej zahrabali pod hromadu listí a slámy. Přežil jen díky sousedovi, který jej vytáhl, odnesl domů a zavolal policii. Ti jej sice převezli do nemocnice, ale proti násilníkům nepodnikli nic. Místo toho se ho snažili podrobit obřadům pro navrácení k hinduismu.

Případ to není zdaleka ojedinělý. Příslušníci náboženských menšin nejenže nejsou státem ochraňováni, ale naopak musí počítat s tím, že budou sami po udání obviněni. Extrémisté často spolupracují s policií a podávají udání nezbytná pro zadržení.

Ochrana zcela chybí

Policie zůstává ve většině případů napadení nečinná. Také média zřídka kdy informují o častém násilí proti menšinám. Následkem mediálního nezájmu nemají oběti násilí u indické veřejnosti a společnosti zastání. Tato situace se stále zhoršuje, neboť členové vládnoucí strany přecházejí aktivity násilníků mlčením. V proslovech a politických vyjádřeních vyzývají k obracení jinověrců na národní hinduistickou víru, protože se obávají negativního vlivu Západu a náboženského rozštěpení společnosti. Za těchto okolností se extrémisté cítí bezpečně a dokonce považují násilí proti menšinám za legitimní.

Hlas obětí

CSI podporuje širokou síť obhájců lidských práv, kteří se kompetentně zasazují o zveřejnění případů napadení. Umožňují tak obětem domoci se práva. Shromažďují a

dokumentují napadení, vedou procesy a organizují také humanitární a sociální pomoc obětem. Od roku 2015 má skupina nouzový telefon, který je nepřetržitě obsluhován. Oběti, svědkové a pomocníci tak mají první styčné místo pro nahlášení přepadení a popisu toho, co se na místě stalo. Obdrží rady a konkrétní podporu na právnícké a humanitární úrovni. „Oběti jsou často vystrašené a ve stresu. Podpora CSI nám dovoluje podpořit je na místě a tak účinně vystupovat v zájmu menšin v Indii“, objasňuje právnička Tehmina.

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

Celých 28 let trvalo, než se k bangladéšskému Nejvyššímu soudu dostal návrh, který zpochybňoval postavení islámu jako oficiálního náboženství.

Projednávání návrhu však bylo prakticky okamžitě zrušeno a soudci se rozhodli zachovat status quo. V posledních dnech před termínem soudního přelíčení se začaly množit útoky na křesťany, zejména konvertity od islámu, a hrozilo celkové destabilizování situace.

Peter Mazumder

Zástupci menšin již v souvislosti s rozhodnutím soudu vyjádřili své obavy. Podle jejich názoru pouze dodá islamistům odvalu k ještě častějším teroristickým útokům. Jak říká Peter Mazumder z organizace Asian Access, problém pronásledování není ničím novým. Tlak na místní věřící postupně sílí již déle než rok – vše začalo přibližně v době, kdy se v zemi objevily první skupiny muslimských fundamentalistů.

Terčem pronásledování jsou zejména aktivní služebníci evangelia. Ústava sice garantuje svobodu náboženského vyznání a v zemi neexistují žádné zákony proti rouhání nebo konverzím, v praxi se však křesťané setkávají se silnými antipatiemi.

Nátlak na opuštění křesťanské víry přichá-

zí od příbuzných, přátel i sousedů – zejména pokud dotyčný pochází z muslimského prostředí. Březnová vražda pětadesátiletého Hossaina Aliho minulý měsíc silně otfásla celou bangladéšskou křesťanskou komunitou. Extrémisté doslova pořádají hon na takzvané „odpadlíky“ a trestají je za to, že opustili islám a obrátili se ke křesťanství – bez ohledu na to, před jak dlouhou dobou k této události došlo. Mazumder pokračuje: „Zjistili jsme, že si vytvářejí celou řadu seznamů, obsahující informace o tom, kdy který člověk uvěřil. Vycházejí přitom ze sledování křesťanské služby dotčených osob.“

Hossain Ali s manželkou

Islámští extrémisté často předstírají zájem a tvrdí, že se chtějí dozvědět více o Ježíšově životě. Lidé, kteří z tohoto důvodu naslouchají evangeliu extrémisté předstírající zájem většinou jen identifikují křesťanské pracovníky, zjišťují o nich další údaje a poté tyto lidi zabíjejí,“ vysvětluje.

A to ještě není všechno. Přestože je z Aliho vraždy viněna skupina, která přísahala věrnost IS, „když to představitelé státních orgánů zjistili, odmítli si přiznat, že by to nějak souviselo s Islámským státem. Domnívali

se, že se jedná o práci fundamentalistických skupin, které se snaží položit vládu.“

V souvislosti s teroristickými útoky v období náboženských svátků „nám policie zajišťuje určitou míru ochrany během bohoslužeb, například když pořádáme nějaké velikonoční nebo vánoční shromáždění,“ pokračuje Mazumder. Přestože jsou za tuto ochranu vděční, „není to nic trvalého“.

Tváří v tvář extrémistům, kteří cílí své útoky na bývalé muslimy, chtějí spolupracovníci A2 reagovat kreativně. „Modlíme se, aby nám Bůh dával nápady ke zvěstování evan-

gelia nejrůznějšími způsoby.“ Také musíme být stále na pozoru, upozorňuje Mazumder, „zejména v naší kanceláři. Nedávno jsme najali dva příslušníky ochranky, aby se do kanceláře nedostal kdokoli.“

Na křesťany je také vyvíjen nenápadný nátlak. „Jeden z mých zaměstnanců konvertoval od islámu před patnácti lety, společně se svými rodiči. Teď vede vlastní přípravné centrum. Problém je v tom, že studenti zjistili, že se obrátil od islámu a přestali k němu chodit.“ To však nebylo všechno – podle Mazumdera následovaly otevřené výhrůžky. Říkali mu: „Obrátil ses od islámu ke křesťanství, čímž jsi nás urazil, a tak se u tebe přestaneme učit. Dávej si pozor, abys nepřišel o život.“

Přimlouvejte se za bangladéšské křesťany, aby navzdory pronásledování směle pokračovali ve zvěstování Krista. Modlete se, aby mnozí další lidé přišli ke Kristu a ve víře vytrvali.

Zdroj: Ruth Kramer / MNN

Popírat genocidu Arménů dnes už není možné

Řím: „Země z mezinárodního hlediska stále více izolovaná. Země v podstatě ve válečném stavu, která polovinu hrubého domácího produktu investuje do vojenství. Země žijící s hlubokou ranou genocidy, je v konfliktu s Ázerbájdžánem kvůli Náhornímu Karabachu a v posledních letech velkoryse a s námahou přijímá syrské Armény, prchající z oblastí dobytých samozvaným islámským státem. Národ s nesmírným potenciálem, který však potřebuje spojence a porozumění.“ Tak charakterizuje dnešní Arménii Franca Giansoldati, novinářka a vatikanistka italského listu *Il Messaggero* a autorka knihy o genocidě Arménů (*La marcia senza ritorno, il genocidio armeno*, Salerno editrice 2015). Studii ještě před vydáním přečetl papež František a zaslal autorce písemné poděkování, které je v knize publikováno.

V rozhovoru pro Vatikánské rádio vysvětluje důvody vedoucí k popírání genocidy, „velkého zla“, jak Armény nazývají tragédii,

kteřá před sto lety stihla jejich národ:

„Arménské hranice s Tureckem jsou uzavřené, protože turecká vláda neuznává genocidu a odmítá historickou odpovědnost za tyto události. Za tímto negacionistickým postojem se skrývá velký problém finančního odškodnění, ale také problém psychologické povahy, totiž potíž plynoucí ze zpochybnění vlastních národních kořenů. Tři turečtí ministři, kteří zosnovali plán vyhlazení Arménů jsou ještě dnes oslavováni v řadě tureckých měst, kde náměstí a ulice nesou jejich jména.“

Franca Giansoldati se ve své knize opírá o důkladná studia dokumentů uložených v archivech Svatého stolce, které historikům zpřístupnil o. Georges-Henri Ruysse SJ. Jde o rozsáhlý fond, který potvrzuje autentičnost dramatu z roku 1915, ukazuje, že skutečně docházelo k vyhlazování arménské populace podle předem stanoveného plánu, říká autorka.

„Dnes už není možné popírat to, co se stalo. Při četbě těchto svědeckých se statistiky mění v lidské tváře, z mlčení povstávají ženy a děti a nedokážete se ubránit dojetí. Masakr má počátek v nenávisti po desetiletí potlačované, která však z politických důvodů propukne na začátku I. světové války a obrací se proti arménským elitám, když Turecko, těžce zadlužené po válce s Řeckem, označí arménské křesťany za spojence nepřátelského Ruska. Velký pochod, velká deportace bez cíle, bez jídla a vody, se tak stává „konečným řešením“, které je nenákladné – a strašlivé.“

Obyvatelé Arménie dnes opravdu potřebují mír, z rozhovoru s běžnými lidmi je to zřejmé. Všichni si přejí zlepšení situace, ale pragmatická politika nadále převažuje, dodává Franca Giansoldati. A jaké renomé má v Arménii římský biskup?

„K papeži Františkovi chovají hlubokou vděčnost za to, že vyslovil pravdu, že užil slovo „genocida“ a připomněl půl druhého milionu lidí, za které se pak modlil u sv. Petra s patriarchou a katolíkem všech Arménů, Karekinem II. Doufáme, že tato cesta povede k zamyšlení také v sousedních zemích – v Turecku a Ázerbájdžánu. Doufáme, že modlitba a holubice, které František a katolíci v neděli vypustí na svobodu pod horou Ararat budou skutečně předzvěstí pokoje v celé této oblasti.“

Hovořila autorka knihy o arménské genocidě, italská novinářka Franca Giansoldati.

Turecko: Státní orgány zkonfiskovaly šest církevních budov

Křesťané slavi opětovně vysvěcení kostela sv. Giragose arménské apoštolské církve v roce 2001.

Po deseti měsících konfliktu na neustálými boji sužovaném jihovýchodě Turecka představitelé státních orgánů vyvlastnili celou řadu nemovitostí, zjevně ve snaze znovu vystavět a obnovit historické centrum Diyarbakiru, největšího města v oblasti. Ke zděšení zástupců hrstky křesťanských společenství ve městě – včetně všech pravoslavných, katolických a protestantských skupin – to však také znamená, že ztratí právo nakládat se svými budovami. Na rozdíl od státem financovaných mešit, turecké starobylé církevní objekty (některé z nich jsou ještě starší než samotný islám) byly tyto odjakživa spravovány církevními nadacemi. Na základě nového

rozhodnutí se místní kostely prakticky stávají majetkem tureckého státu – islámské země s více než 75 miliony obyvatel.

Možná nejvíce šokujícím případem je zabavení kostela Panny Marie ve čtvrti Lalabey. Tato 1700 let stará syrsko-pravoslavná katedrála údajně chrání relikvie, které mají pro křesťany mimořádný význam, jako například část kříže nebo kosti apoštola Tomáše. Současný vedoucí společenství oznámil, že aktuálně vyjednává se zástupci státních orgánů v naději, že zabavený majetek bude církvi navrácen.

Také představitelé města kritizovali vládu

za nedostatečné vysvětlení tohoto kroku (z právního hlediska), neboť by mohl městu přivodit značnou kulturní a společenskou újmu. Představitelé režimu označují rozhodnutí za vyvážené, neboť v rámci opatření jsou podle nich vyvlastňovány také mešity. Mešity však v Turecku byly státním majetkem již dříve a stát financuje jejich výstavbu, údržbu i platy imámů.

Podporujte v modlitbách turecké křesťany, jejichž kostely a modlitebny zabavili lidé, kteří nesdílejí jejich přesvědčení a hodnoty a necítí jejich pravidla.

Zdroj: World Watch Monitor

Nigérie - Byla unesena Boko Haram a uprchla

Toto je její sen: „*Sním o bezpečné Nigérii.*“ Takovouto naději vyjádřila ve středu před členy amerického Kongresu jedna z nigerijských školaček, které uprchly ze zajetí teroristické skupiny Boko Haram. Sa'a byla jednou ze stovek školaček z Chiboku unesených 14. dubna 2014 teroristickou skupinou Boko Haram. O svém osudu svědčila před podvýborem Kongresu pro Afriku, světové zdraví, lidská práva a mezinárodní organizace.

Ve svém svědectví uvedla, že sní „o Nigérii, kde z dívek, jako jsem já, nebudou dělat sebevražedné atentátnice, a nebudou běžně unášet malé chlapce, aby z nich dělali teroristy. Sním o Nigérii, kde – i když dojde k tomu nejhoršímu a děti budou uneseny –, se soustředí

veškeré úsilí na jejich rychlou záchranu, a ti, kteří mohou pomoci, budou pomáhat, a ti, kteří mohou mluvit, budou hovořit za ty, kteří sami za sebe hovořit nemohou.“

Boko Haram, což v překladu znamená „západní vzdělání je hřích“, je nigerijská islamistická militantní skupina považovaná za nejstrašnější teroristickou organizaci na světě. Tato skupina je zodpovědná za útoky na vesnice, školy a kostely v severní Nigérii, za tisíce zabitých křesťanů i muslimů v posledních několika letech. Poté, co skupina ztratila část území, které ovládala, vysílá stále více dětí a dívek na sebevražedné bombové mise.

Skupina vyvolala v roce 2014 mezinárodní pobouření, když zaútočila na školu v nigerijském Chiboku a unesla 276 dívek. Na sociálních sítích, především na Twitteru a Facebooku, byla spuštěna kampaň s hashtagem #BringBackOurGirls.

Asi 57 dívkám se podařilo uprchnout, ale 219 z nich je podle všeho stále drženo v zajetí. Minulý měsíc se 15 dívek objevilo ve videu, kde uvedly svá jména. Video získala CNN a údajně bylo natočeno v prosinci. Republikánský poslanec Chris Smith, předseda podvýboru, vyjádřil politování nad těžkou situací unesených dívek.

„Mnohé z těchto studentek je zřejmě nuceno konvertovat k islámu a provdat se za bojovníky Boko Haram nebo se stát prostitutkami v této organizaci,“ řekl. „Nyní dostáváme informace, že některé z nich mohou být použity jako sebevražedné atentátnice.“

Sa'a popisovala, jak skupina Boko Haram v noci před dvěma lety zaútočila na školu v Chiboku. „Stříleli z pušek a křičeli ‚Alláhu Akbar!‘,“ řekla. Podpálili školu a přinutili zajaté dívky nastoupit do nákladních automobilů. Sa'a s kamarádkou seskočily z auta a

skrývaly se v lesích. Kamarádka si poranila nohu a nemohla chodit,“ uvedla. Říkala jí, ať jde dál bez ní. „Jestli máme zemřít, zemřeme spolu. Nenechám tě tady,“ odpověděla.

S pomocí fulanských pastevců se nakonec dostali domů. Nyní navštěvuje střední školu ve Spojených státech. Zpočátku se bránila tomu, že by měla zase chodit do školy, ač v jiné zemi. Kamarádce řekla: „Nepůjdu do školy kvůli tomu, co se stalo.“ Tento útok

Boko Haram byl již druhým útokem na školu, který Sa'a zažila, a únosci dívkám vyhrožovali a říkali, že se mají vdát, a ne sedět ve škole. „Mám pocit, že když půjdu

znovu do školy, unesou nás odkudkoli, kde zrovna budeme,“ říkala si v té době, ale její bratr a přátelé jí dodávali odvahy, aby se nenechala terorem odradit od dalšího vzdělávání. V lednu tedy díky iniciativě Education Must Continue nastoupila na střední školu.

Sa'a řekla, že během svého pobytu ve Spojených státech navštívila Národní archiv ve Washingtonu a viděla Deklaraci nezávislosti, ústavu a kopii Magny Charty. „Zjistila jsem, že lidé, kteří tvořili tyto dokumenty, zakoušeli v průběhu let těžké chvíle, ale nevzdávali se a neztráceli naději, a nakonec svoboda zvítězila,“ řekla. Když se dozvěděla o slavné řeči Patricka Henryho z roku 1775 „Dejte mi svobodu, nebo smrt“, byla nadšená, protože „jsem si uvědomila, že přesně tak jsem se cítila, když jsem se musela rozhodnout, zda seskočím z auta a uteču bojovníkům Boko Haram“.

Když bylo zveřejněno video s jejími pohřšovanými spolužačkami, Sa'a řekla, že „se rozplakala radostí a děkovala Bohu za jejich život. Vidět je mi dodalo odvalu říci světu, že bychom neměli ztrácet naději.“ Je „stále v kontaktu“ se svou rodinou v Nigérii a s

některými spolužačkami, které uprchly Boko Haram.

„Sním a modlím se za to, aby v Nigérii nastala svoboda, bezpečí a mír,“ uzavřela své svědectví.

Zdroj: CNA

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**
sv. František z Assisi

K modlitbě a zamyšlení

Nigérie.

Nigérijské biskupové ocenili nasazení prezidenta této země ve válce s islamistickým terorismem. Přestože násilné činy teroristických skupin ještě pokračují, podařilo se mu zavést relativní mír v oblasti ještě donedávna ovládané islamisty. Biskupové vybízejí rovněž k pokračování v boji s teroristy ze sekty Boko Haram, která rozsévá v této africké zemi smrt a zmar.

Nigérijské vládní zdroje informovaly, že během uplynulého roku, který byl zároveň prvním rokem úřadování nového prezidenta Muhhamada Buhariho, se podařilo osvobodit 11 600 Nigérijců unesených islamisty. Poukázaly také na pokračující ofenzívu vládních vojsk na severu země, díky níž Boko Haram ztrácí stále další pozice a je nucena k útěku. K úspěšné ofenzivě přispívá také to, že do boje s teroristy byly zapojeny mezinárodní síly. Po boku Nigérijců bojují vojáci z Kamerunu, Čadu, Beninu a Nigeru, tedy zemí, v nichž se Boko Haram pokoušela rozšířit svůj vliv. Modleme se za osvobození i za bojovníky Boko Haram, aby poznali pravého Boha.

Zdroj: RV

Nigérie: Povstalci se hlásí do nápravného programu

Nigérijská armáda dosáhla v uplynulých 18 měsících značných úspěchů v boji proti teroristické skupině Boko Haram. Vojáci podnikli několik razíí v táborech v pralese Sambisa a osvobodili nejméně tisíc žen a dětí zajatých při hromadných únosech.

Při žádné z těchto akcí však nikdo ze zachráněných vězňů ani zajatých bojovníků nedokázal vojákům poskytnout důvěryhodné informace o tom, že by zahlédl nebo se dokonce setkal s některou z dívek z města Chibok, unesených v noci 14. dubna 2014. Vůdce radikální skupiny, Abú Bakr Šekau, již v minulosti nabídl výměnu dívek za propuštění uvězněných spolubojovníků. Následné vyjednávání – zprostředkované Červeným křížem – však skončilo krátce poté, co pracovníci nigerijských věznic zjistili, že údajní

velitelé na seznamu předloženém zástupci Boko Haram ve skutečnosti vůbec nejsou zadržováni.

Teroristická skupina nyní požaduje za propuštění zbývajících 219 školaček vysoké výkupné. (Několika dívkám se v minulosti podařilo ze zajetí uprchnout.) Má se za to, že skupina přišla se svým požadavkem v dobách neoficiálních kontaktů s vládou prezidenta Muhammadu Buhariho, který vyjádřil ochotu vyjednávat o propuštění dívek.

Představitelé režimu nedávno přišli s další nadějnou iniciativou. Vedení nigerijského ministerstva obrany zahájilo takzvanou „Operaci bezpečný koridor“, nápravný program pro bývalé bojovníky Boko Haram, kteří projeví lítost nad svými činy. V táborech jim bude nabídnuta práce – výměnou za poskytnutí údajů pro biometrický výzkum. Podle informací armádních představitelů se již do programu přihlásilo přibližně 800 bojovníků a další podobné tábory budou v nejbližších měsících postupně zřizovány po celé severovýchodní Nigérii.

Zdroj: The Sunday Telegraph

Azerbájdžán: Uvězněný křesťan naléhavě potřebuje modlitby

Ze spolehlivého zdroje jsme obdrželi informaci o křesťanském pracovníkovi, který byl letos v květnu uvězněn a v současné době naléhavě potřebuje modlitby. Podle zmíněného zdroje je „Šimon“ (jméno změněno z bezpečnostních důvodů) nepravdivě obviněn z přechovávání drog, navíc „je na tom velmi špatně po zdravotní stránce a opravdu potřebuje pomoc – lékařskou, duchovní i finanční“.

Šimon, zapálený křesťanský evangelista, trvá na tom, že obvinění jsou nepravdivá a že se stal obětí spiknutí lidí, kteří nelibě nesou jeho vydávání svědectví muslimům. Pokud bude v souvislosti s drogovou trestnou činností usvědčen, může být odsouzen až ke 14 letům odnětí svobody.

Navzdory silícímu tlaku vyvíjenému na křesťany církev v této postsovětské republice stále roste. Podle odhadů se v roce 1990 na celém světě nacházelo přibližně 40 ázerbájdžánských evangelikálních křesťanů, z toho v jejich domovině pouhá hrstka. Dnes jich v samotném Ázerbájdžánu žije přibližně 10 000.

Připojte se k nám v modlitbách za „Šimona“, který pro svou víru v Pána Ježíše Krista velice trpí.

Zdroj: Release International

Kazachstán – Pronásledování letničního společenství Nový život

25. března, kdy členové letničního společenství Nový život v největším kazašském městě Almaty slavili Velký pátek, policisté podnikli celkem pět razíí v budovách vlastních církví a dalších šest v soukromých domech a bytech pastorů a dalších církevních pracovníků. Přestože soud v lednu vydal souhlas s domovními prohlídkami, není zcela zřejmé, proč orgány čekaly se zátahem dva měsíce. Před osmi měsíci bylo zahájeno trestní stíhání místní církve na základě obvinění z rozsáhlého podvodu, které křesťané rezolutně odmítají.

„Nejsme žádní podvodníci,“ prohlásil člen společenství z Almaty krátce po zmíněných razíích. „Naopak, pomáháme lidem. Sloužíme tady v Kazachstánu už 26 let.“ Zástupci společenství vyjádřili obavy z rozsáhlého negativního zpravodajství o trestním stíhání v místním i zahraničním (ruskojazyčném) tisku. „Asi si dokážete představit, jaký dopad to má na děti členů společenství (zejména vedoucích) ve škole.“

Člen jiného evangelikálního společenství působící na jiném místě v Kazachstánu rovněž vyjádřil své obavy z širšího dopadu

zpráv ve sdělovacích prostředcích týkajících se obvinění almatkého společenství Nový život. „Dotýká se to všech křesťanů v Kazachstánu,“ poznamenal křesťan v rozhovoru 30. března. „Lidé budou mít strach přijít do kostela nebo si s jakoukoli církví cokoli začít.“

Není to poprvé, co policie v Kazachstánu uskutečnila sérii domovních prohlídek a uchýlila se ke značně pochybným obviněním, která byla následně převzata místními sdělovacími prostředky, aniž by křesťané dostali právo se k případům vyjádřit. Místní evangelikální společenství se musejí potýkat s povinnými registracemi, výsledky, výhrůžkami, razími v budovách a často také s bezdůvodným trestním stíháním.

Připojme se k modlitbám za kazašská společenství, která musí řešit problémy související s přísnými restrikcemi a nejružnějšími formami útisku.

Zdroj: Forum 18 News

Indie: Radikálové napadli pastora a jeho těhotnou manželku

17. dubna radikálové fyzicky napadli indického pastora a jeho těhotnou manželku a zapálili jim kostel, poté co křesťané odmítli vzdát chválu hinduistickému božstvu. Pastor Dinbanhu Sameli (30) a jeho žena Meena (26), která se v době útoku nacházela v sedmém měsíci těhotenství, vedou společenství v problematickém distriktu Bastar ve spolkovém státě Čhattísgarh v centrální Indii.

Kostel a dům, ve kterém pastor s manželkou žijí.

Přibližně v sedm hodin večer přistoupili k

pastorovi před jeho domem (který se nachází hned vedle kostela) dva mladíci. Nejprve jej požádali o modlitbu s vysvětlením, že jsou členy nedalekého metodistického společenství. Následně však jeden z nich vytasil meč, přiložil ho pastorovi ke krku a dožadoval se, aby oba manželé nahlas zvolali „Džaj Šrí Rám“ („Vítězství [patří] bohu Rámovi“).

„Tak kde je ten váš Ježíš?“ vyptávali se posměšně vetřelci. Pastor Dinbanhu mu odpověděl: „Věříme, že je tady s námi.“ Útočníci pokračovali: „Proč nevěříte v Rámu?“ Pastor i jeho žena mlčeli. Poté co odmítli vyhovět požadavku, aby vzdali chválu Rámovi a rozšlapali Bibli, mladíci vychrstli na kostel litr benzínu a zapálili jej. Kromě toho zničili hudební nástroje.

Pastor Dinbanhu přiznal, že když mu útočník položil meč na rameno, pocítil v srdci strach – modlil se však, aby je Bůh zachránil. Když se kostel rozhořel, manželé uprchli na policii, kde sepsali protokol. K incidentu došlo v odlehlé vesnici Karandži, nacházející se v části Tokapal ve zmíněném distriktu Bastar, kde již v minulosti došlo k několika případům protikřesťanských násilností ze strany hinduistických fundamentalistů.

Zatímco můžeme být velmi vděční, že byl život pastora a jeho ženy zázračně ušetřen, modleme se, aby útok nezanechal žádné následky na nenarozeném dítěti. Modlete se, aby Bůh otevřel duchovní zrak pachatelů (a dalších obyvatel vesnice), aby mohli osobně spatřit zaslíbené „Světlo světa“ skrze věrné svědectví jeho lidu a i oni sami se rozhodli kráčet po cestách jeho spravedlnosti a nehybnou lásky. *Zdroj: World Watch Monitor*

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

***Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od
1.4.2016 do 31.5.2016***

Ing. Adamus Petr, Mgr. Adlt Miroslav, ThDr Adámek Milan, Bajajová Marie, Bartasková Vladimíra, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Bradnová Božena, Breindl Barbara, Brich Václav, Brůna František, Bublánová Lucie, Burget Radek, Běhanová Ludmila, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Čerňuška Pavel, Chalupecký Daniel, Ing. Chalupník Pavel, Chalupská Zdenka, Daňková Eliška, P. Dobeš Jiří, Dobešová Marie, Dobrovolná Helena, Mgr. Doležel Karel, Doležel Radek, Dolníčková Hedvika, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, MUDr. Dvořáková Bernarda, Evanžinová Františka, Exner Karel, FORTISSIMO, spol. s r.o., Felner František, Flidr Jan, Florianová Marie, Fojtík Josef, Frolek Roman, Frolová Noela, Frydrychová Věra, Fújaková Růžena, Gabrielová Anežka, Grecmanová Marie, Grimová Magda, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Hasalová Jiřina, Havlíček Jan, Herynková Miloslava, Hobzová Hedvika, Ing. Holub Vítězslav CSc, Hána Vojtěch, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jargusová Anděla, Jeboušek Josef, Jelínek Severín, Jeníček Antonín, Ježová Marie, Jónová Veronika, Kacálková Helena, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Markéta, Kalčík Josef, Kavanová Alena, Kejnovská Věra, Kelnar Pavel, Klášter sester řádu Radostného Navštívení Panny Marie Kroměříž, Knotková Marie, Koláček Květoslav, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kopecký Josef, MUDr. Kopečná Eva, Mgr. Kopečný Vojtěch, Mgr. Kováč Peter, Král Karel, Kuba Tomáš, Kudla Martin, Farní sbor českobratrský Třebíč, Kudrnovská Růžena, Kupková Pavla, Kusalíková Anna, Kvapilová Anna, Kšírová Alice, Lacinová Alžběta, Lasunov Dmitrij, Laškoty Ľuboš, Lazebníček Lukáš, Lehký Ondřej, Lišková Jitka, Macháčková Kateřina, Majtanová Jitka, P. Málek Vojtěch Václav, PhDr. Mančalová Jana, Marečková Eliška, Marková Jana, Dr. Martinková Ludmila, Michlovi Jindřich a Lucie, Mikšátková Jana, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Muhlova Irena, Nekuda Jan, Mgr. Neudert Jan, Nováková Daniela, Nováková Ve-

ronika, Okáníková Ludmila, Ondruš Jiří, Ondrušová Anna, Pachtová Marie, Pálek Jaroslav, Mgr. Papicová Ludmila, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pecháčková Martina, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Podestátová Jaroslava, Pohunková Miroslava, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Poor Štefan, Mgr. Popelová Marta, Pospíšil Milan, Pouličková Marie, Prasková Elfrída, Procházka Vít, Procházka Vít, Procházková Eva, Ptáček Bořivoj, Příkrylová Anna, Radiková Marie, Rančík Jan, Raszyková Ludmila, Redemptoristé Frýdek-Místek, MUDr. Rádlová Marie, Rýznar Jiří, Řičánková Blanka, Řk. Farnost Hodonín, Řk. Farnost Kunžak, Řk. Farnost Louňovice pod Blaníkem, Řk. Farnost Strmilov, ŘK farnost Valašské Meziříčí, Sarofinová Ludmila, Schiessel J.A., Schneider Václav, Sebelová Vladimíra, Simonová Silvie, MUDr. Skovajsa Petr, Slámová Eva, Smolen Štěpán, Sobek Oldřich, Soběslavová Hana, Stoklásek Josef, Straková Maria, Stránský Petr, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Šandrejová Jana, P. Mgr. Šich Josef, Šimánková Milena, Šimíček Marek, Šíroká Silvie, Šnajdar Martin, Bc. Šplouchal Jan, Štván Jaromír, MUDr. Štěpánová Svatava, Ing. Tichý Borek, Tobola Petr, Tomek Jan, Tomeček Eduard, Tomková Marie, Tomášek Tomáš, Trunčíková Ema, Uhlík Václav, Vala Miroslav, Valerovi Tomáš a Renata, Valíček Miroslav, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Verner Šimon, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Vlček Josef, Vojáčková Marta, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vopelková Ludmila, Ing. Vrágová Marta, MUDr. Véghová – Velgánová Mária, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Zechovská Monika, Zemanová Marie, Zlámálková Irena, Zuchnická Jana, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Záleský Pavel, Zálešák Josef, Ing. arch. Žalud Stanislav, Železná Marta, Ing. Žingor Daniel, Žáková Marie, Žárská Marie

***Děkujeme také všem,
kteří nechťejí být uváděni nebo jejich jména
nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní.***

***„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi***

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Česká pošta

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

*Dárci a příznivci, kteří posílají svůj
peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí
svou adresu.*

Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka

č.ú. 837 035 3002/5600

IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.